

frøffelige dertil, kan man vel vente, at man ikke i dette Thing vil være uwillig ligeoverfor det Spørgsmaal, da det forekommer mig, at Billighed i og for sig taler derfor.

Paulsen: Det var mig i Sandhed ikke noget godt Barsel, da den ærede Formand for et Dieblit siden henstillede til de fremtidige Løse idag, om de vilde fatte sig i Korthed, saa meget mere som den Sag, jeg agter at tale om, i alt Fald fra min Side bliver betragtet som Nationens Sag, som en Nationalsag. Det er Fiskerisagen. Paa den anden Side har det glædet mig overordentligt at høre, at to ærede Medlemmer af Thinget have taget Ordet for den samme Sag, da deres Udtalelser have lettet det Arbejde, jeg formente hvilede paa mig i den Retning. Jeg skal i Betragtning deraf reducere det, jeg har at sige, til det mindst Mulige. Det vil være det høje Thing i Grindring, at jeg under Sagens første Behandling udtalte et Haab om, at der, forinden 2den Behandling af Finantsloven, skulde være fremkommet Forslag til en Fiskerilov, selv i en meget lille Maalestok, blot, som jeg sagde, med Anmodning om at der blev ansat en Fiskeriinspektør, og om muligt at det Beløb, som er bevilget eller foreslaaet bevilget paa 8,000 Kr., kunde blive forhøjet. Dette Haab er i alt Fald blevet skuffet. Derimod har jeg set, at i Udvalgets Betænkning angaaende denne Post er der under Nr. 66 og 67 meddelt nogle Oplysninger. Disse Oplysninger forklare jo paa den ene Side ganske tilfulde, hvorfor Udvalget ikke har bestemt sig til at anmode det høitærede Indenrigsministerium og senere Folkethinget om en større Sum end 8,000 Kr., idet det er et ganske logisk Raisonnement, at naar de 8,000 Kr., som vare bevilgede i det foregaaende Aar, ikke vare brugte ud — der var kun brugt 2,500 Kr. — det da vilde stille sig forunderligt, at man saa bad om et større Beløb; men paa den anden Side maa jeg forvare mig imod, at disse Udtalelser af mig skulde blive opfattede, som om jeg altsaa var misforopiet med Ministeriets Holdning. Det er jeg ikke paa nogen Maade. Jeg kan meget godt dele den Opfattelse, eller i alt Fald indrømme det Berettigede i, at Diemebet med disse bevilgede Penge var til i Almindelighed at ophjælpe Fiskeriet, eller med andre Ord, at de kun skulde uddeles paa saadanne Steder, hvor de ikke kom Enkeltmand til Gode, f. Ex. hvor man understøttede Enkeltmand med Waade, Fiskerivefisker og deslige, men paa saadanne Steder, hvor de kom større Samlinger af Fiskere tilgode eller Fiskeriet i Almindelighed. I alt Fald antager jeg ikke, naar jeg sammenligner denne Bevilling med andre Bevillinger til Landvæsen, til Landbrug, at denne Opfattelse kan være feilagtig. Smidlertid fremgaar det af Forhandlingerne mellem Udvalget og Indenrigsministeriet, at Ministeren nu fremtidig

er gaaet ind paa ogsaa at anvende dette Beløb til direkte Bevilling til Fiskeriet, altsaa til Redskaber, Waade og Signende. Men nu kan jeg heller ikke længer være enig med Udvalget, nu kan jeg ikke negte, at, naar der fra Ministeriets Side er gjort en saadan Indrømmelse, at anvende Pengene til de Brug, jeg nævnedes, saa forekommer det mig forunderligt, at navnlig efter en saadan Winter, som vi nu have haft, der har været saa streng, og hvor der ikke kan være nogen Tvivl om, at en stor Del af Fiskerne — jeg kan sige det med Sikkerhed — have mistet deres Redskaber og faaet deres Waade ødelagte, at saa Udvalget ikke har faaet den Tanke at sige, nu er det netop nødvendigt efter denne Winter at faa mere end 8,000 Kr., nu da vi fremtidig vide, at Beløbet vil blive anvendt paa den Maade, jeg nævnedes. Saameget mere har det forundret mig, eller, for at bruge et andet Ord, ligefrem gjort mig ondt at se, at Udvalget ei heller har opstillet en Slags Sammenligning mellem, hvad der er bevilget til Landbruget, og hvad der bevilges til Søfart. Det er det, der staar i § 19 A. 1 til Landvæsenets Fremme i Almindelighed 14,000 Kr., til Præmier for ypperlig Dyrkning af Huslodder 20,000 Kr. osv.; jeg skal ikke sulte med at læse disse Poster op, jeg skal kun nævne, at jeg tager Posterne til Sandslugtens Dæmpning, til Træplantning og til Præmier for Husdyravlens Fremme med. Naar jeg sammenlægger disse Summer, beløbe de sig til mere end 182,000 Kr. Jeg drager ikke tilfælt mod denne Liberalitet, der vi ses, jeg finder det ønskeligt og hensigtsmæssigt, at man vedbliver at udgive saadanne Summer; men jeg kan ikke Andet end sammenligne det med, hvad der udgives til Fiskeriet i Danmark. Der udgives i Alt i Danmark til hele Fiskeribefolkningen, naar jeg tager Alt med, 17,578 Kr. Det er altsaa ikke $\frac{1}{10}$ af, hvad der gives til Landbruget. Jeg vil bede det høje Thing erindre, at Danmark er en Søstat, og at vi ere omgione af Vand overalt, og at Fiskeri, saaledes som det ogsaa blev sagt af det ærede Medlem for Prestø Amts 3die Valgtreds (Beth), burde være en af vore Hovedindtægtskilder, saameget mere som det er blevet udtalt og ikke imødegaaet her i Thinget, at Alt, hvad der kommer fra Landbruget, i Fremtiden maasse vil staa Fare for en Konkurrence, der vil trykke Priserne ned Trods det har Udvalget ikke fundet sig foranlediget til at tilstaa Mere til Fiskeriet end 17,578 Kr., hvoraf de 9,578 Kr. er den sædvanlige Bevilling til Limfjordsfiskeriet. Det er, som om Udvalget havde udtømt sine Kræfter ved engang at faa Limfjordsfiskeriet ordnet og nu er saa udmattet, at det ikke kan komme videre. Jeg nævnedes før, at det var et nationalt Foretagende, og det vil jeg ikke ganske gaa henover, uden at begrunde det. Det er det dels paa Grund af Landets Belliggenhed, men ogsaa paa Grund af den gavnlige Ind-